

[Socialministeren.]

Medlem Gang paa Gang anvendte om Socialdemokratiets Brug af Kristendommen. Socialdemokratiet omfatter Folk af alle Trosafskyngninger, ogsaa mange Kristne, og Socialdemokratiet har mig bekendt aldrig nogen Side brugt Kristendommen. Hvad der derimod ofte har været talt om, bl. a. i en Radiodiskussion forleden Dag, er, hvorvidt man rent kristeligt talt skal lægge Hovedvægten paa Troen eller paa Gerningerne, og den Diskussion bliver vist ved at rase, endog selv om samtlige Socialdemokrater vilde blive Kristne, hvad jeg dog ikke tror paa.

Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Holstein fremhævede Englands Arbejdsløshedsforsikring, og det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen dertil føjede de Oplysninger fra Horsens; thi Forholdet er i Virkeligheden det, at vi efterhaanden har adskillige Kommuner her i Landet, som i det mindre ganske vist, men principielt er stillet paa samme Maade, som man er det mange Steder i England, hvad visse Industrier angaar. Jeg glædede mig navnlig over, at det ærede Medlem Hr. Holstein fremhævede Englands Arbejdsløshedsforsikring, fordi jeg er glad, hver Gang jeg ser slaet fast, hvad jeg aldrig kan faa pint frem i noget dansk Dagblad, der ikke er socialdemokratisk, at den danske Sociallovgivning ikke er saa storartet, som man tror, at vi i Virkeligheden herhjemme ikke giver nær saa mange Penge ud til Sociallovgivning, som man gør i England og Tyskland, at specielt Arbejdsløshedsforsikringen koster, ikke mindst Arbejdsgiverne, 10 Gange, ja, op til 14 Gange mere i England og Tyskland end her i Landet. Men ikke des mindre bliver alle Bladene alligevel ved at tale, som om en Lov som denne vilde sprænge Samfundet. Nej, vi er paa visse Omraader langt tilbage, og derfor glæder det mig, naar det ærede Medlem Hr. Holstein fremhæver denne Side af Sagen. Jeg har talt om det i Timevis før og paavist det ved en Sammenligning med Lovgivningen i de forskellige Lande, men det har ikke vakt nogen større Interesse udenfor denne Sal, og det er heller ikke vel egnet til at bruges i det Øjemed, hvori man hidtil har haft Brug derfor.

Jeg vilde gerne gøre et Forsøg paa at omstemme det ærede Medlem Hr. Holstein; han er jo af Naturen impulsiv og uregerlig og derfor formentlig let at styre, naar han faar nogle Fornuftargumenter. Det ærede Medlem vil ikke stemme for denne Lov, fordi den ingen Garanti byder mod — jeg

skal lade Svogrene ligge —, at Hjelpekasserne ikke alligevel kan misbruges efter dette Lovforslags Vedtagelse. Deri har det ærede Medlem naturligvis principielt Ret. Som Hjelpekasseloven er, byder den, jeg kan sige, lige saa lidt som nogen anden Lov, ja, endog endnu mindre end de fleste andre Love, Garanti for, at den ikke kan misbruges, uanset hvilke Love der vedtages; men der er alligevel ved Vedtagelsen af dette Lovforslag vundet to meget betydelige Ting; for det første at man i hvert Fald i langt mindre Grad — for at gaa ind paa det ærede Medlems Betragtning af Misbrugene, som jeg ikke anerkender i hvert Fald i en saadan Udstrækning — i alt Fald i langt mindre Grad, naar man har en særlig Kriselov, der fastsætter bestemte Regler for Ansøgninger og bestemt Kontrol, er udsat for, at Hjelpekassen vil yde Hjælp, der efter det ærede Medlems Mening ikke er nødvendig, end naar man er uden denne Lov, jævnfør Forholdene i 1908—1909, da man havde noget tilsvarende Regler til dem, som denne Lov vil give. Tillige er der — hvad der burde bevirke, at det ærede Medlem stemte for denne Lov — en ret stor Garanti for ved dens Vedtagelse, at Tusinder ikke henvises til Fattigvæsenet, som vil blive henvist dertil, hvis man ikke vedtager denne Lov. Derfor vil jeg alligevel henstille til det ærede Medlem at tage den sidste Betragtning med i sine Overvejelser. Det er den, som efter min Mening er den væsentligste, og den overvejer langt den anden Betragtning om Misbrugene.

Jeg kommer saa til nogle Slutningsbemærkninger af politisk Art. Det er sjældent, jeg giver mig af med Politik, men jeg synes, at denne Diskussion har været saa politisk, at ogsaa jeg har Lov til at prøve mig lidt. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen advarede mod at tro, at man ved Trusler naaede nogen Vegne i Retning af at paavirke de Konservative. Han mente ikke Trusler herindefra, men Trusler fra Gaden. Man fik ikke noget rigtigt Indtryk af, om Grunden var den, at de Konservative overhovedet ikke var til at gøre forskrækkede, hvilket dog maaske kan diskuteres, eller om Grunden var den, at Truslerne ikke rettedes „mod os“, som han sagde, men „mod Magthaverne“.

Jeg vil gerne have Lov til at se lidt paa denne ejendommelige Udtalelse, at Truslerne ikke rettes „mod os, men mod Magthaverne“, og spørge: hvem er Magthaverne i dette Forhold? Efter det ærede Medlems Mening syntes det at være den nuværende Regering. Økonomisk kan han med Kendskab til Nationaløkonomien, til Verdensud-